

SETMANARI DE LITERATURA, NOVAS Y ANUNCIOS

Dedicat ab preferencia al desarrollo de la vida teatral de Catalunya.

SORTIRÀ LOS DISSAPTES

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

En Barcelona. Ptas. 2 trimestre.
 Fora ciutat. . . » 2 »
 Extranjery
 Ultramar. . . » 10 l' any.

Director: D. JOAN BRÚ SANCLEMENT

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ:
 Carrer de Petritxol, 6, quart.
 Despatx: de 12 à 2.

PREUS DE CADA NÚMERO:

Número corrent. . . 0'10 Ptas.
 » atrassat. . . 0'15 »
 » » pera
 los no suscrits. . . 0'20 »

Notas Históricas

Creada l' *Associació d' Excursions Catalana*, aquella divisió de que hem parlat causá, ó fou originaria més tart, de fonda perturbació en lo catalanisme, pero de moment fou un be pera l' excursionisme, puig que cada corporació se dedicá á un estudi predilecte, y segons las aficions dels seus socis y la *Catalanista* mostrá tot seguit son amor per la arqueologia, així com la *Catalana* va decantar-se per las ciencias naturals preferentment.

Pero quan rebé l' excursionisme fort impuls fou al pujar á la presidència de la *Catalana* don Ramon Arabia y Solanas, persona de vasta erudició y gran coneixedor del alpinisme foraster. Los coneixaments del Sr. Arabia aplicats al excursionisme, van donar aviat fruyt y secundat per la voluntat poderosa dels seus companys de Junta y per la de tots los socis en general, prompte lo nom de la *Associació* per ell presidida s' obrí pas entre totas las sevas consemblants de Europa y sas publicacions foren ab anhel buscadas y traduidas per importants Revistas extrangeras. Son u tle-tí mensual era cambiat ab sollicitut per los de tots los Clups Alpíns que afanyosos sollicitavan lo cambi y los dos volúms del seu Anuari, obra superior á tot lo que fins alashoras habia produhit lo alpinisme extranger; pero llibres en que hi havia marcat lo caracter peculiar del excursionisme catalá, li feren guanyar distinsions honrosissimas en quantas exposicions generals é internacionals va concorre.

Lo Clup Alpí Ingles, societat que no cambia més que ab las que duhen lo determinatiu *Alpi* en son titol, la honrá ben prompte ab son cambi y de dintre Espanya, tot hi publicant sempre en llengua catalana, cambiava també ab la corporació oficial *Instituto geográfico y estadístico*.

Son dignes de menció entre 'ls socis de la *Catalana* per son treball y activitat notoria, lo infatigable excursionista D. Cels Gomis, que pot presentarse com á prototipo del excursionista catalá, puig que pera ell res hi ha que no 'n tregui partit en sas frequents excursions per Catalunya y fora d' ella y D. Artur Osona, autor d' una utilíssima colecció de Guías itineraris que han tingut en lo extranger molt bona acullida per 'la concisió ab que facilita las excursions per las nostras encontradas.

Pero l' esplet de vida durá poch. Lo mal de origen del que 'ns doliam en l' article anterior, havia de anular los generosos esforços de la joventut fogosa y aixís succehí. Las excursions collectivas minvaren en importancia, cedint lloch á las particulars y aquestas no menudejavan ab la frequència necessaria. Las *visitas* van llavors ocupar lo lloch de las *excursions* y no quedá res important en Barcelona y sos voltants que deixés de ser detingudament visitat per una y altre societat excursionista. Mes com lo nou filó sigué agotat en curt espay de temps, l' anemia consecava l' excursionisme: institució es aquesta imminentment activa y que sens activitat no té rahó de viurer.

Passa no obstant á las corporacions lo mateix que als individus; á la mort, s' ofereix sempre

tossuda resistència y la debilitat va fer neixer lo pensament de *fusió* entre las dugas societats similars

En 1882 comensaren las gestions de *fusió* y desde aquella fetxa sempre se 'n ha parlat y fracassá infinitas vegadas lo projecte, fins que á la fi en l' any corrent s' han unit baix lo nom de *Centre excursionista de Catalunya*.

Una de las probas pera buscar vitalitat fou la creació de la secció de *Folk Lore* feta per la *Catalana*. Aquest mot que en llenguatge nostre significa *Saber popular*, juntá alguns amichs de tal índole de treballs y 's creá una Biblioteca que publicá un volúm de quentos populars del il·lustrat literat D. Franci cò Maspons y Labrós, *La Ethologia* de Blanes, del Sr. Cortils y Vieta *Lo Llamp* y *'ls temporals* *La Meteorologia* y *La Agricultura* populars de D. Cels Gomis y la *Micelánea folk lórica*, variat volúm escrit per los Senyors Arabia, Almirall, Bosch de la Trinxeria, J. Brú Sanclement, Cels Gomis, Gayetá Vidal Valenciano y altres.

Convocá ademés la *Catalana* alguns certámens científichs sobre temas relacionats ab lo excursionisme y n' ofereix en certámens de importància.

Lo Centre Excursionista de Catalunya continuador de la tasca treballada durant tants anys per las societats de las quals es fill, gosa avuy de vida robusta á judicar per sos primers passos en la vida pública, pero no oblidí, si no vol perdre son caracter típic, que es una societat que deu sortir de casa, la vida sedentaria del académich no fa excursionisme porque aquesta institució es activa per excelencia.

No podém extendrens més respecte al punt present, perquè altres assumptos, també importants, nos demanan lloch en nostre série de notas.

J. S.

À COLÓN

Qu' es hermós, veure 'l Geni del Atlántich
apareixer solcant l' ona ab sa nau,
sens por á la tempesta, tot guaytantse
com á un nin revoltós, aquell mar brau.

Encara es més hermos, veure á eix atleta,
las illes de tresors enfilant,
y la creu de sos brassos mirá estesa,
fent de pont á dos mons en lo mar gran.

¿Quín soli, quín setial, d' eix héroe es digne,
per son front coronar hont es lo llor?

—¡Ay que 'l món compregué que sols l' ensenya,
li cabia á Colón del Redemptor!

Pero avuy reffloriní de nou sa historia.
los homes tots, girantse en vers Colón,
admiran d' aquest Geni la gran obra,
al fer hareva á sa Espanya del No. Mon.

Per guarnir ab coronas, sols las cendras,
de Colón aquí 'ns restan, cendra y pols,
reliquias d' un esprit que lluny ja alena,
rumbejantne llores brillants com sols.

L' aureola que al cerca, es l' Hemisferi,
qu' en sa pensa Colón vejé lluhí,
y l' humá qu' aixó veu, s' humilla al Geni,
que s' enlayra imponent com far diví.

JOSEPH FALP Y PLANA.

Teatro Catalá

ELDORADO

LO SECRET DELS SABIS.—Sarsuela en tres actes y en vers. Lletra de D. Narcís Campmany y D. Joan Molas y Casas y música de D. Nicolau Manent. estrenada en l' Eldorado dissapte passat.

Dir si la obra va tenir éxit, no es dir res de nou, porque á horas d' are mitj Barcelona y tot los forasters qu' han vingut ab motiu de las festas de Colón, ja l' han aplaudida y celebrada.

Abunda en tota la obra la gracia y 'l bon humor, si be en algunas ocasions lo caràcter bufo de que está impregnada s' acentúa un poch massa, defecte provinent de la mateixa naturalesa de la producció.

Aixó no obstant y potser per aixó mateix, lo públich riu y aquí está lo principal.

La música, si be no presenta cap novetat, es bastant agradable, sobressurtint algunas pessas musicals, entre las que recordém un terceto molt ben cantat per las Sras. Esplugas y Sendra y lo Sr. Querol; la barca-rola y concertant del segon acte que va ser repetit en en mitx de molts aplausos y un duo cantat ab molta gracia per la Sra. Abril y lo Sr. Palmada.

En lo tercer acte lo Sr. Colomer obtinguéu na ovació ab las coplas que tingué de repetir una infinitat de vegadas, sent també aplaudit un duo de tenor y baix, un racort y la marxa final mentres desfila l' acompanyament ab que Colon entra á Barcelona.

Pera *Lo secret dels sabis* ha pintat lo Sr. Urgellés varias decoracions que sigueren totas molt aplaudidas, destacant lo teló del primer acte que representa un castell situat en la costa llevantina; en lo segon una gruta de molt bona perspectiva, la qual s' enderroca per efecte d' una explosió, descubrintse la vista panorámica de Pedralbes y en lo tercer acte un carrer que produheix excelent efecte.

Los trajos que lluheix tot lo personal de la companyia son rics y apropiats.

La obra surtí ben ajustada, per quin motiu fou cridat á la escena lo director de orquesta Sr. Cotó, qui 's presentá en unió dels Srs. Molas y Casas y Urgellés.

En resúm: *Lo secret dels sabis* es un secret que tot lo m voldrá esbrinar.

LA FLOR DE LA TOMBA

Prop la tomba hont jau m' aymía
hi va náixer una flor,
tant dotada d' ambrosía
que fins causava alegría
en un lloch plé de tristor.

Eixa flor la més flayrosa
era besada ab encant,
per la donzella amorosa
y la papallona hermosa
que tenia al seu voltant.

Mes, ay, un dia ¡trist dia!
que vaig anarla á flayrar
quan lo sol trist se ponía
y del au la melodia
ja no s' ohía entonar;

esgroguehida y desfeta
la troví per mon trastorn:
del vent l' alenada inquieta
van esfullarla ¡pobreta!
en aquell fatidich jorn.

J. BACH Y GENARÓ.

INSENSIBILITAT

Feya molt temps que no 'ns véyam ni 'ns parlavam.
Jo, que tantas voltas actuant de poeta, havia cantat
sa hermosura, comparantla ab més ó menos bona forma,
ab los ángels, querubins y altres esperits de las regions
empíricas. un dia, de repent, son nom, sa bellesa, sa imatge
tota va borrarse de ma memoria, evaporantse com un núvol...
fonentse com una fumera... com una bolva de sabó...
¡Quanta il·lusió perduda!...

¡Y l' havia estimat... ab tota l' ánima!... Tant, que
per ella m' hauría jugat la vida.
Pero sembla estrany que la olvidés. Ni jo mateix
m' ho sé explicar.

No m' estimava, pot ser?... No; pero tampoch no 'm
despreciava; la inspirava cert respecte... certa simpatía...
y... ¡res mes!

Quan li parlava m' escoltava ab atenció, me somreya
ab molta coqueteria, fentme gosar tant al contemplarla,
que en ella veyia la deesa de ma felicitat, y acostantme
aprop, ben apropet seu, fit á fit los meus ulls y casi
frech á frech nostres llavis, tot mon ser s' embriagava
de ventura, absorvia una aroma com de flors, celestials,
sens que l' esperit de la carn jamay me tentés, pero ¡ay!
al despedirmen, al deixarla fins un altre jorn, entrant en
la meditació, trist, abatut exclamava:
—¡No; no t' estima!

Pero, per xó, dintre mon cor anava creixent la flama
ardorosa de la estimansa; com una pira flamejava dia y
nit com si il·luminés l' altar de la meva ánima; mon cervell
s' omplía de noves il·lusions; entreveient balat entre un
espés teixit de boyras, lo cel de mas follías... y, seguía
pensant encara:—¡No t' estima, no t' estima!

Y es que mon cor sentia d' un modo tan gran l' afecte
per aquella dona, que, per creures que era atés, que obtenia
la recíproca, tenia de estimarme ella tant ó més que jo.

Estava boig dubtant sempre, quan de cop, com un castell
de cartas va enderrocarse lo pilot de mas il·lusions,
apagantse fins á quedar cendras aquell foch di-

vinal, tot per la terrible reflexió que com un vesper
me fiblava dia y nit lo cervell.

**

Per assumptos de familia tinguí que ausentarme de
ma vila nadiua, quedant olvidat per complert lo recort
de ma estimada.

Durant ma ausencia, ni un sol recado, ni una sola
missiva vingueren á entelar la pau de mon cor... fins
que un dia precisat á retornar al lloch de mos desgraciats
amors, van rebrotar de nou aquells, causantme tal tristesa
que 'm sentia defallit al reflexionar que no podian
realisarse may.

**

Avuy que de nou me trovo gosant de las amistats
arreladas desde ma infantesa y saborejant las dolsas
caricias d' una mare gelosa, he vist per los carrers,
trista, caminant automàticament á la que un jorn va
esser mon ídol. Al veurem ha abaixat lo rostre y de
sos ulls s' han després duas llágrimas que lliscavan per
sas galtas com gotas de rosada; jo, he sentit com una
sarpada de esparver en las entranyas, sas urpas
arrapadas me esterigassavan, y presa del vértich he mirat
en mon pit veyent que encara tenia cor... Be prou que
m' ho han dit sos esbatechs y sospirs.

Sas dots físicas avans eran envejables, encantadoras.
No son avuy com ahir. S' han enmustehit y no á causa
dels desenganys, perquè may n' ha tingut, qui may ha
estimat, sino per acció del temps... igual que las flors.

Pero, no obstant, veyentla tant groga y marcida, la
trovo bella, mes bella que cap altre dona y no la estimo...
li sento llástima tant sols.

¿Per qué no la puch estimar si m' agrada? ¿Me
distreuré de ella l' egoisme, aquesta terrible palanca que
té per contrapés l' or? No, no; jo jamay he ambicionat
á cambi de amor las riquesas...

Donchs, per qué?

¡Oh... ¡Per qué no te ánima!...

MATEU SALAMELL.

DOLORA

I

Al portal d' una geslesia un pobre cego,
almoyna demanava:
—¡Caritat pel ceguet, per Deu us prego!—
ab gran tristó exclamava
Y en tot lo sant matí que ab amargura
passava al peu del temple,
entre los molts devots, per desventura,
creyent donar exemple
li davan uns xavets pera comprar-se
un mos de pá y encara,
pro 'l pobre, que sabia conformarse,
—Deu us ho pagui,—'ls deya ab bona cara...

II

Devant del cementiri una donota
ab una criatura,
gandulejant, bagassa, fent la idiota
y com lo fanch impura;
á la gent dels enterros implorava
una almoyna, ab gran pena
y tothom com del mort se 'n apiadava
veyentla ab una nena;

donantli molts quartets pera comprarse
 lo menesté y l' avara.
 que de temps ja sabia conformarse.
 —Deu us ho pagui.—'ls deya ab boua cara.

III

Caritat implorada al peu d' un temple
 no es facil alcansarla,
 puig sols en fan alguns creyent dá exemple
 y al cel volen cobrarla.
 Caritat implorada al cementiri
 se logra desseguida,
 puig allí es l' unich lloch qu' ab greu martiri
 veyém quant val la vida.
 ¡Mísera humanitat! Sols per lloarse
 al pobre diu que ampara...
 Diguéu, pobres, diguéu y... conformarse:
 —Deu us ho pagui—sempre ab boua cara.

IGNASI IGLESIAS.

Servey de fora.

REUS.—Per fi, després de permaneixer nostre colisseu una llarga temporada ab las portas tancadas, los periódichs anuncian la llista del personal de la Compañía de Sarsuela, dirigida per don Pere Constantí, que ha de actuar en lo teatro Fortuny y en la que hi figuran com á primera tiple D.ª Pilar Nalber y com á tenor D. Lluís Navarro.

Ja procuraré tenirlos al corrent de las produccions que posin en escena, que segurament serán castellanas.—Ll. S.

MATARÓ.—La nit del día 2 del actual, en lo teatro «Euterpe» debutá la companyia de vers que dirigeix lo primer actor Sr. Borrás, inaugurant la serie de funcions de la present temporada d' hivern ab la representació de la tragedia de D. Ernest Soler de las Casas, *Hidro-Mel*, y la pessa *Tiquis-Miquis*. La concurrencia fou numerosa aplaudint ab entussiasme als actors y tributant una carinyosa acullida al autor que va presentarse en lo palco escénich cridat ab insistencia per los espectadors.—*Lo Corresponsal*.

SABADELL.—La Societat d' aficionats «Cervantes» ha representat en lo teatro del mateix nom lo día 8 del present, la producció en 3 actes, *Digna de Deu* y la pessa *Enredos*; la funció fou feta á benefici del director de la companyia D. Pere Suñé. En lo mateix teatro se posá en escena la sarsuela *Lo Cant de la Marsellesa*.

En los «Campos de recreo», la societat «Artística Filantrópica» doná lo diumenge una representació de la bonica comedia *Cofis y Mofis*, lo monólech *L' últim grahó*, y la pessa *Las Carolinas*.

Los amichs del Sr. Got y Anguera l' han obsequiat ab un espléndit dinar pera celebrar l' éxit de son drama *L' Esclau*.—L. O.

VILANOVA Y GELTRÚ.—Entre las obras últimament posadas en la escena en lo Teatro Principal per la companyia que dirigeix lo distinguit galan jove D. E. Serradó, figuran las celebradas produccions catalanas *La Dida*, *Un cop de telas* y lo preciós cuadro de costums *Las bodas d' en Cirilo*; se distingí notablement lo aplaudit actor y autor Sr. Llibre, que brodá los papers ab detalls primorosos.—S. P.

SANT ANDREU DE PALOMAR.—Dissapte últim tingué lloch en lo Circul de la Unió Republicana una funció

composta del drama *La bolva d' or* y de la joguina *A cop calent*. La execució sigué molt acertada distintgintse especialment lo Sr. Angli, junt ab los Srs. Solá, Serra, Grifoll, Lázaro, Relats y Serrabou.

CUPIDO Y JO

—Cupido.
 —¿Qué mana?
 —¿Me vols escolta
 tant sols una estona?
 —Esplicat ben clá.
 —Me passa un apuro
 que tu desseguit,
 si vols, pots lliurarmen,
 y aixó que 'ts petit.
 —Ves, digas depressa;
 no gastis cansons
 que avuy vull fletxarne
 á dos richs minyons.
 —Lo cas es, qu' un dia,
 per ferme sentí,
 una de tas fletxas
 me vas clavá á mí.
 —Veurás, no 'm recorda:
 tantas n' hi clavat!
 —Donchs, desde tal dia
 qu' estich emprenat;
 y tu per ma pena,
 no sé lo per qué
 al ser que idolatro
 no vols ferli res.
 —Veyám, ¿qué desitjas?
 —Que 'm vulgui ab amor,
 que al acte la fletxis...
 —No puch... No te cor.

SALVADOR BONAVIA.

Teatros locals

PRINCIPAL.—En tot lo que va de temporada ha presentat sols una obra nova y encare aquesta ha fracasat. De manera que si van seguint aixís, ja 'ls aseguro jo que están ben guarnits, perquè 'l públich lo que vol son novetats ó sino, no va al teatro.

—Era de preveure qu' al Principal no tingan gent, me deya l' altre dia un subjecte molt observador. ¿No veu que la primera obra qu' han estrenat s' en diu *La verja cerrada*?

—¿Y aixó qué té que veure?—vaig objectarli.

—Molt té que veure. ¿No veu que á *verja cerrada*... no hi entra públich?

La vritat: me vaig donar per convenusit.

ROMEA.—Res de nou. S' han anat reproduhint las més aplaudidas obras del repertori, entre las quals ha anat alternant *L' Esclau*, que 'l públich aplaudeix cada vegada que 's posa en escena.

L' estreno de las produccions anunciadas tindrà lloch passat festas.

Y 's comprén: ab lo burgit d' aquestos dias ningú está per res.

NOVETATS.—Ha estat tancat durant tota la setmana, lo qual no ha deixat de causar extranyesa.

Avuy deu comensar la temporada d' hivern la com-

panyia catalana y castellana dirigida per D. Antón Tutau y de la que forman part la primera actriu senyora Mena y lo primer actor D. Ricardo Simó.

Está anunciat lo drama en tres actes *L' hereu Jordi*, original de D. Pere Antón Torres.

Ne parlarem á son degut temps.

TÍVOLI —La Empresa publica sovint un extracte, més dols que 'l de regaléssia, de las apreciacions que *Miss Helyett* meresqué d' alguns colegas locals

Nosaltres estém desconsolats. No 'ns ha capigut l' honor de veure reproduhit en cap cartell ni un trist parrafet del judici que varem fer de la obra.

Vaja, está vist qu' al mon no hi ha justícia.

CIRCO ECUESTRE.— L' estreno de la pantomima *La rendición de Granada y el inmortal Colón*, ha sigut pel públich un verdader cop de efecte, tant, que diariament lo Circo s' ompla de gom á gom. Y la vritat es que l' espectacle s' ho val: se compón de cinch quadros á quin més vistós é interessant.

Lo Sr. Guerra, autor de la pantomima, s' halluhit de debó, ja que l' acció es molt ben portada y 'ls epissodis que la componen son dignes de ser vistos

Pera aquesta obra, lo Sr. Carreras ha pintat algunas decoracions que, donat lo que 'l Circo permet, se 'n ha tret un partit considerable.

Creyém que tothóm anirá á veure aquesta pantomima.

Val la pena.

CIRCO ESPAÑOL MODELO.— Además dels artistes Willon's que son sempre molt aplaudits, han debutat últimament uns excéntrichs musicals molt notables.

Y á més las pantominas que 's representan y que son molt variadas, s' emportan los aplausos del públich qu' es sempre numerós.

LABRUGUERA.

LOS BESOS

Ans de ferte 'l primer bes
t' ho vaig volgué demanar,
y enrojintse tas galtonas
te vares posá á plorar.

Avuy que 't tinch als meus brassos
boy jurantme amor etern,
sí sols te 'n faig un exclamas:

—¡Ay, que 'ts ingrat... fésmen més!

KU-ING.

NIU GUERRER

Un dels fets que més grat recort deixarán las festas que actualment están celebrantse, ab motiu del quart centenari del descobriment de América, será á ben segur lo treball portat á cap per la popular societat que serveix d' epígrafe á las presents ratllas.

Ja no 'ns sorprén que tot lo que aquesta societat realisa ho fassi ab lluhiment. Los socis que la forman son gent que saben sentir la nota artística, que molts ve-

gadas han presentat agermanada ab la humorística y y que fins quan ha convingut han sacrificat la última com en lo cas present.

Lo que ha fet en l' actualitat lo Niu Guerrer es obra atrevidíssima, com se desprén del sol pensament de transformar un pis de no molt grans dimensions, en covas que fassin la ilusió al vissant de que está realisant una excursió per las entranyas de la terra.

Y la vritat es que la ilusió es complerta; desde que s' entra á través de un corredor que del portal del carrer conduceix á dalt del pis, la excursió es de pasmosa realitat. Tot es pujar, baixar y voltar per covas quinas diferentas seccions tenen perfecte semblansa ab las de Artá, Tarragona, Monacor ó Collbató.

Durat lo viatge per aquestas covas, en diferents punts, un cayre ó un forat format per las rocas, permet al vissant apreciar diferents epissodis de la vida de Colón.

Son aquestas vistas unas deu, totas ellas presentadas ab una vritat y un esplet de fantasia, que impossibilita dir quina vista es la millor.

S' hi veu l' interior del monastir de la Rábida, que té un efecte de fondo encantador; la de las carabelas, vista ab aygua natural; la de Colón al retornar pres en son según viatge, quina vista causa tétrica impresió y com ja hem dit de totas, es de una perspectiva encisadora.

Terminan las vistas ab la casa de Valladolid ahont morí l' ilustre Genovés.

No hi falta cap detall pera que la ilusió siga complerta. Los regalims de l' aygua dels degotalls y fins la frescor que sembla empapar la roba del vissant donan tots los visos de naturalitat á lo que sols es fantasia portada á cap per los socis del Niu, baix la direcció dels dos individuos senyors Pruna y Casanovas, dignes de tota alabansa per lo ayrosos que han sapigut sortir de son comés.

Pera facilitar millor la visita se ha imprés un bonich y ben escrit compendi de la historia de Colón, presentat ab correctes grabats de las vistas del panorama.

Tot Barcelona visitarà lo local del Niu Guerrer, donant aixís justa recompensa y apreciant l' esfors fet per la Societat quin nom honra nostra ciutat.

J. XIMENO.

CANTARS

Si canto, gaya nineta,
no canto per olvidar,
ni canto per estimarte
que canto sols per cantar.

No tinch enveja á ne 'ls richs
ni ambiciono sas riquesas,
sols tinch enveja de qui
viu felís ab sa pobresa.

'M matas sempre que 'm miras
y quan no 'm miras també;
Causa de totas mas penas
sempre tos ulls han de ser.

LLUIS SALVADOR.

Novas

Tenim en projecte introduhir próximament importants milloras. Una d' ellas consistirà en augmentar de planas lo text del periódich á fi de donar cabuda á més original y regular cada setmana 8 planas de folletí per separat en compte de las 4 que hem vingut publicant fins ara. Com aixó importará un notable augment en los gastos á contar del próxim Novembre, lo preu de suscripció será de 2 pesetas trimestre tant en Barcelona com fora ciutat.

Ab tot y l' augment de preu, si 's té en compte que cada tres mesos regalarem una obra en tres actes, resulta que Lo TEATRO REGIONAL es lo periódich més barato de quants se publican en Catalunya.

La Empresa del Teatro de Novetats ha publicat un cartell elegantment imprés contenint la llista del personal de la companyia qu' actuará en aquell teatro en la próxima temporada cómica y las obras ab que conta per estrenar dita Empresa.

Entre aquestas s' hi llegeix: *La llenterna Mágica*, corecció de vistas en vers; los dramas *L' enemich invisible* y *La Huelga*, de D. J. Roca y Roca; *Fiscal, jutje y butxat*, D. A. Moragas; *L' heréu Jordi* y *La corda al coll*, de D. Pere A. Torres, *La Cusidora*, de C. Gumá; *Jacquart*, de Ubach y Vinyeta; *En pólvora* y *Mestre Enoch* de Angel Guimerá; *L' Escursó*, de Ignasi Iglesias; *Lo senyor Carlos* y *La segona Mare*, de Riera y Bertrán; etc.

Además s' hi anuncian un bon número de comedias en un acte de Emili Vilanova, Enrich Moragas, Víctor Brossa, Ayné y Rabell, Abelardo Coma, Mirabent y Mestres y altres.

Lo personal de la companyia ha sofert algunas variacions, haventhi entrat á formarne part lo primer actor D. Ricardo Simó y la primera dama jove senyoreta Adelina Sala.

3.º PETIT CONCURS (1)

(PARTICULAR)

BASES

1.ª Lo qui ab bona sombra sápigat contar l' acudit més gracios ó la mentida més grossa, podrá obtar al premi que més avall se expressa, sempre que lo treball s' ajusti á las condicions següents:

Las composicions que obtin al premi no podrán tenir més de nou ratllas y deurán estar escrites en vers.

Podrán constar de tres tercetos, de una quintilla y una quartilla ó de qual sevol altra forma de rima, pero la lletra primera de cada un dels nou versos llegidas de traves á estil anacreóntich, han de contribuir á formar lo nom **Pitarreta**.

2.ª Se donará un premi y un accésit.

Lo premi consistirà en la obra «Manual de la Filosofia» (edició francesa, 2 volums encuadernats) y en la colecció del any IV 1891, del setmanari «La Tomasa.» Lo accésit será un regalo de onze obras, la major part dramáticas y además una gran lámina representant lo quadro «Espoliarium.»

(1) La iniciativa, convocació, condicions del concurs y premis oferts, es obra particular.

La Redacció l' accepta y acceptará altres oferiments que vingan del seus favoreixedors.

N. DE LA R.

3.ª Hi ha temps pera la presentació de composicions fins al dia 30 del actual Octubre.

4.ª Formará lo Jurat calificador, la Redacció de Lo TEATRO REGIONAL, y lo fallo será publicat en lo primer número del periódich corresponent al mes de Novembre, donantse á llum en lo següent las dos composicions mereixedoras de premi y accésit.

5.ª Las composicions deurán ser enviadas en un sol plech tancat y ab la firma del autor al peu de la composició.

Tots los treballs serán endressats al Sr. Director de Lo TEATRO REGIONAL, carrer de Petrixol 6, 4.ª
Barcelona 15 Octubre 1892.—Per la R.

J. XIMENO

Enigmas

XARADA

Invers prima repetit
sol caure á las criaturas;
titol de tot hom segona,
y nom d' home totes duas.

P. ROVELLAT.

TERS DE SILABAS

Primera ratlla vertical y horizontal, poble catalá; segona, idem, y tercera, oració devota.

F. GUMÁ.

GEROGLIFICH

X
M A A A
I I
M A A A

E. VINYAS.

(Las solucions en lo próxim número.)

Solucions als Enigmas insertats en lo número 35.

XARADA.—Te-o-do-ro.

LOGOGRIFO.—Cornudella.

TARGETA.—La sabateta al balcó.

GEROGLIFICH.—Pensa mal y no errarás.

Varen presentarse 25 plechs, ab las solucions, baix l'ordre següent: 4, A. Lleonart.—2, M. onstant.—3, Salvador Carnet.—4, Maria Seguí.—5, Francisco Corbella y Vilar.—6, Carlos Sangrell.—7, Cintet Barrera y Cargol.—8, Antón Comellada.—9, Ramón Ferriol C.—10, Mateu Galcerán.—11, Pela l' as.—12, Andreu Martori.—13, B. Bujaca.—14, Lo noy de ca 'n Grau.—15, Joan Manubens Vidal.—16, Carambell.—17, E. Vinyas.—18, F. Cussó.—19, Martí Costa.—20, Carlos Anfruns.—21, J. Fermós.—22, Salvador Costa.—23, Joseph Constans.—24, Calatrava.—25, Sangenis.

Verificat lo sorteig resultaren afavorits per l'ordre següent los numeros 21-48-5-43-47 y 9.

NOTA.—La *Correspondencia* la publicarem en lo número próxim.